# MATLAB 2017 6. gyakorlat

Differenciálegyenletek



## Differenciálegyenletek

- Diffegyenlet: Olyan egyenlet, amelyben az
   ismeretlen egy függvény, és szerepel benne ennek
   az ismeretlen függvénynek valamely deriváltja is.
- A diffegyenlet rendje: az ismeretlen függvény legmagasabb fokú deriváltjának fokszáma (első és másodrendűről lesz szó).
- MATLAB-ban a diffegyenletek megoldása numerikus integrálással történik.



## Differenciálegyenletek

#### Praktikusan:

- \* amire kiváncsi vagyok: egy függvény (f(t))
- x ami a rendelkezésemre áll:
  - a függvény valamilyen deriváltját tartalmazó függvény

$$f'(t) = g(f(t),t)$$



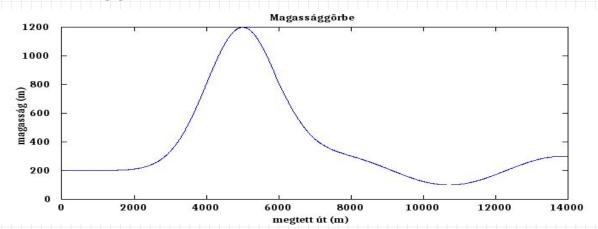
- Tegyük fel, hogy egy hegyi úton sétálunk, és az aktuális magasságunk az előrehaladás közben változik.
- A magasságunkat felírhatjuk pl. az idő, a hosszúsági és szélességi kör vagy a megtett út függvényében is.
- A megtett út függvényében a magasságra a következő összefüggés írható fel:

$$y = y(x),$$

ahol x az út, y pedig a magasság.



Ha van nálunk magasságmérő vagy GPS vevő, az előrehaladás közben elegendő ponton felírva az aktuális magasságértékeket megkapjuk az y = y (x) összefüggés értékeit (pl. a lenti ábra szerint).





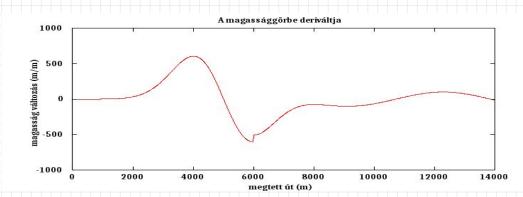
Ez egyszerű megoldás lenne, de tegyük fel, hogy nincs nálunk megfelelő mérőeszköz. Látunk viszont egy táblát, ami 5%-os emelkedőt mutat. Ekkor a tábla megfelelően kicsi környezetében egy tetszőleges x-re és h = 100-ra az alábbi összefüggés írható fel:

$$\frac{y(x+h)-y(x)}{h} = 0.05$$

\* ahol az összefüggés bal oldala az út meredeksége x és x+h között.

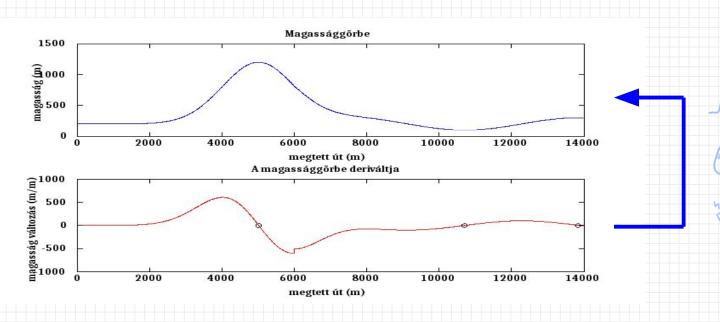


- Tegyük fel, hogy az út mentén pár méterenként találunk egy ilyen táblát, melyek a magasság változásának közelítő értékeit adják meg a megtett út függvényében.
- Ha ezeket az értékeket felírjuk, megkapjuk a dy/dx
   összefüggést, ami y deriváltja lesz.





Az így kapott görbét numerikusan integrálva
 megkapjuk y = y(x) értékeit.



- Legyen adott a következő elsőrendű diffegyenlet:y'(t) = 2y(t).
- Adjuk meg y(t) értékeit a t = [0,3] intervallumon, y(0) = 1 kezdeti érték esetén!



maga a diffegyenlet:  $\dot{y}(t) = f(t, y(t))$ kezdeti ertek:  $y(t_0) = y_0$ lepeskoz: hidoskala (n+1)-edik tagja:  $t_{n+1} = t_n + h$ ahol a megoldas:  $y_{n+1} = y_n + hf(t_n, y_n)$ 

```
function [t_out, y_out] = explicitEuler(F, tspan, y0)
% Egyszeru differencialegyenelt-megoldo, explicit Euler
% modszer alapjan.
% Csak szemleltetesi celu, ne hasznaljuk kesobb, mert
% pontatlan.
% F: derivaltfuggveny
% tspan: idoskala (elso es utolso pontja)
% y0: kezdeti ertek
...
end
```

Ehhez definiáljuk a diffegyenletet egy függvényként, amelynek 2 bemenő paramétere t és y. A diffegyenlet egyszerűsége miatt itt most anonim függvényt használjunk:

$$F = @(t,y) 2*y;$$

F a deriváltfüggvény értékeit tartalmazza, a t paraméter a beépített megoldók miatt (ode45, ode23, ode15) kell.



- Írjunk egy saját diffegyenlet megoldó eljárást (explicitEuler), amely az Euler módszert alkalmazva, F numerikus integrálásával kiszámolja y(t) értékeit a fent megadott intervallumon és kezdeti értékkel.
- 200 lépéssel dolgozzunk, így az integrálás lépésközét (intervallum hossza)/200-nak válasszuk meg.
- FONTOS: a saját megoldó csak szemléltetési célt szolgál, a későbbi feladatok megoldásakor mindig a beépített ode45 megoldót használjuk!



✗ Hívjuk meg a függvényt és rajzoljuk ki az eredményt!

```
% függvény definíció
F = @(t,y) 2*y;
% megoldás
[t1,y1] = explicitEuler(F,[0 3],1);
% rajzoljuk ki
figure(1); hold on;
plot(t1,y1,'r-');
```



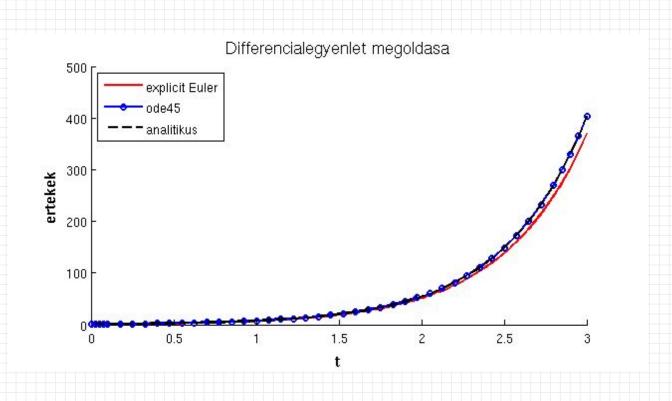
X Nézzük meg ugyanezt a beépített ode45 megoldó használatával is:

```
% beépített megoldó eljárás
[t45,y45] = ode45(F,[0 3],1);
% rajzoljuk ki
plot(t45,y45,'bo-');
```

Analízisből ismert, hogy az y'(t) = 2y(t) diffegyenlet megoldása y(t) = e<sup>2t</sup>, ezért ellenőrzésként rajzoljuk ki ezt is:

```
plot(t45,exp(2*t45),'k--','LineWidth',2);
```







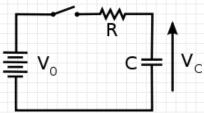
## Konklúzió – explicitEuler vs ode45

- A beépített ode45 megoldó nem lineárisan osztja el a "mintavételi" időpontokat (ezért kell a t paraméter a deriváltfüggvény megadásánál).
- A lépésköz meghatározása minden esetben egy előre meghatározott pontosság elérése érdekében történik.
- A legtöbb problémára az ode45 a legjobb választás, ezért ezt fogjuk használni.



## 2. példa – áramkör (egyváltozós, elsőrendű)

Vegyünk egy egyszerű töltőáramkört az alábbi ábra alapján:



- **x** ahol V0 = 2 V, R = 1 kOhm, C = 500 uF és tudjuk, hogy  $\tau$  = RC (időállandó).
- \* t = 0-ban a kapacitáson nincs töltés és a kapcsoló nyitva van



## 2. példa - áramkör (egyváltozós, elsőrendű)

A kapcsoló bekapcsolásakor a kapacitáson átfolyó áram alakulása az alábbi diffegyenlettel írható le, (VO/R kezdeti értékkel):

$$i'(t) = -\frac{1}{\tau}i$$

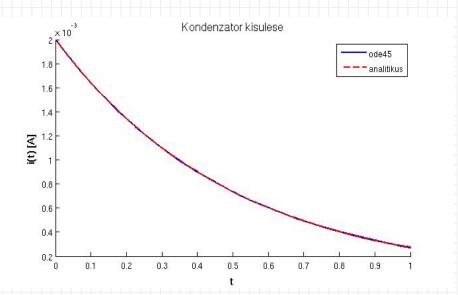
Analitikus alakban pedig az alábbi képlettel adható meg:

$$i(t) = \frac{V_0}{R} e^{-\frac{t}{\tau}}$$



## 2. példa – áramkör (egyváltozós, elsőrendű)

Számítsuk ki (diffegyenlettel és analitikusan) és ábrázoljuk a fent leírt áramkörben a kapacitás áramának időbeli változását:





## 3. példa - kémiai reakció (többváltozós, elsőrendű)

- Egy kémiai reakció során két anyagot vegyítünk (A és
   B), melyek kocentráció változását az alábbi differenciálegyenlet rendszer írja le:
- Adjuk meg A és B koncentrációját a [0 0.5] intervallumon, A(0) = 0 és B(0) = 1 esetén.
- Ezúttal a rendszert leíró diffegyenlet megadása (anonim fv., vagy külön .m fájl):

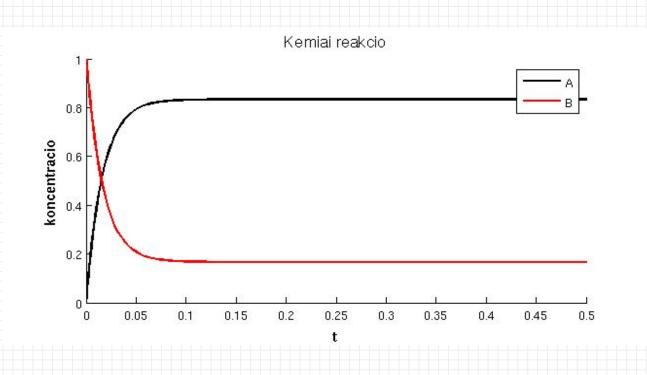
```
% anonim függvényként

F = @(t,y) [-10*y(1)+50*y(2);

10*y(1) - 50*y(2)];
```



## 3. példa – kémiai reakció (többváltozós, elsőrendű)





## 4. példa – rezgőmozgás (egyváltozós, másodrendű)

Rezgőmozgás során az erők egyensúlyát az alábbi összefüggés adja meg:

$$mx'' + Dx + Cx' = F$$

- ahol x a test kitérése, m a test tömege, D a rugóállandó, C a csillapítási tényező, F pedig külső erő.
- Az állapotvektor [y1, y2] legyen: y1 = x (kitérés)
  y2 = x' (sebesség)
- Ekkor a másodrendű egyenlet két elsőrendűvel megoldható.



## 4. példa - rezgőmozgás (egyváltozós, másodrendű)

```
function ydot=rugoegyenlet(t, x, m, D, C, F)
    % Masodrendu diffequenlet megoldasa:
    % szetszedjuk ket elsorendure
    % Az allapotvektor y=[y1;y2] alaku,
    % ahol y1=kiteres, y2=sebesseg:
    % Az allapotvektor derivaltjai
    ydot = zeros(2,1);
    % ahol ydot(1) maga a sebesseg
    ydot(1) = x(2);
    % es ydot(2) pedig a gyorsulasra
    % rendezett egyenlet
    ydot(2) = -D/m*x(1) - C/m*x(2) + F/m;
end
```



## 4. példa – rezgőmozgás (egyváltozós, másodrendű)

#### Paraméterek:

- X külső erő (F) lehet pl. a gravitációs erő
- ha a csillapítási tényező (c) 0, a rezgőmozgás harmonikus lesz
- a tömeg (m) és a rugóállandó (D) a rezgés frekvenciáját
   és a test sebességét határozzák meg
- x csillapított rezgés esetén (c>0) a nyugalmi kitéréss = F/D lesz
- A speciális esetek segítségével a megoldásunk ellenőrizhető



## 4. példa - rezgőmozgás (egyváltozós, másodrendű)

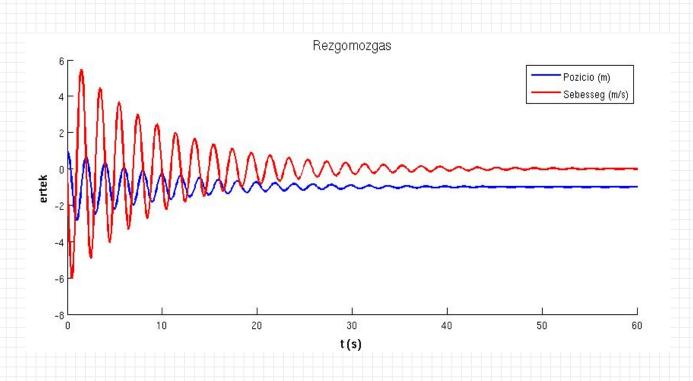
Számítsuk ki az alábbi paraméterekkel rendelkező rendszer rezgőmozgásának időbeli lefutását a
 t = [0 60] intervallumon:

- $\blacksquare$  m = 1 [kg = Ns<sup>2</sup>/m]
- $\blacksquare$  C = 0.2 [Ns/m]
- $\blacksquare \quad F = -10 \quad [N]$

Ábrázoljuk a rugóra rögzített test kitérésének és sebességének időbeli változását.



## 4. példa – rezgőmozgás (egyváltozós, másodrendű)





## Feladatok

**x** a feladatgyűjtemény **6.1, 6.2** feladatai, melyeknek neve ez legyen, rendre:

gyak6\_f61\_[NEPTUN].m gyak6\_f62\_[NEPTUN].m (természetesen szögletes zárójelek nélkül).

**x** a diasorban ismertetett parancsok kikeresése és tanulmányozása a Help-ben

Amivel nem végzel / nem végzünk, azt otthon kell befejezni, ez a házi feladat is egyben. A határidő vasárnap (április 2.) éjfél.

Feltöltés: users.itk.ppke.hu/~zseta/matlab2017/HF06

